

NIEUWE AANTEKENINGEN

OVER

PYRALIDEN

DOOR

P. C. T. SNELLEN.

(Hierbij pl. 3 en 4).

Ten vervolge op mijne « Aanteekeningen over Pyraliden » (*Tijds. v. Ent.* 41, p. 173 enz.), geef ik hier weder eenige nieuwe, waarbij ook beschrijvingen van soorten die ik voor onbekend houd.

Waarschijnlijk zal ik mijne mededeelingen over deze vlinderfamilie met een derde stukje besluiten.

Aporodes Nanalis Christoph, Horae Soc. Ent. Ross. 22 (1888) p. 310.

Hierbij behooren als synonymen:

Aporodes Obscura Warren, Ann. and Mag. of Nat. Hist. Ser. 6, vol. 9, p. 175 (1892), en

Hercyniella Staudingeri Bethune-Baker, Ent. Monthly Mag. 29, p. 204 (1893).

Elosita m. nov. gen.

Het thans te beschrijven, zeer merkwaardige nieuwe genus, herinnert door den smallen vleugelvorm en het lange achterlijf aan de genera *Ischnurges* Led., *Stenophyes* Led., *Cotachena* Moore (waarover zie *Tijds. v. Ent.* 38, p. 125) en *Isocentris* Meyr. (*Gratiosalis* Walk.). Van *Ischnurges* Led. verschilt het door de

kortere sprieten, van de drie andere genera door den vleugelvorm. De achterrand der voorvleugels en de bovenhelft van dien der achtervleugels is namelijk als met de schaar regt afgesneden, iets, wat men ook aan de voorvleugels van het mede verwante genus *Perinephele* Led. opmerkt. Verder zijn niet de aderen 8—10 der voorvleugels, maar alleen 9 en 10 gesteeld en is de wortel der sprieten verdikt en gebogen, zooals bij de Phyciden-genera *Nephopteryx* en *Pempelia*. Dit laatste is echter waarschijnlijk een kenmerk, alleen aan de mannelijke sekse eigen, komt bij het, mij onbekende, wijfje wel niet voor en is dus van ondergeschikte waarde.

Overigens zijn de lipvoelers snuitvormig, spits, tweemaal zoo lang als de kop, de bijpalpen draadvormig, het voorhoofd vlak, de bijoogen aanwezig, de sprieten goed twee derden zoo lang als de voorrand der voorvleugels, aan den wortel als boven beschreven, verder draadvormig, naakt. Vleugels vrij smal, de voorrand der voorvleugels gebogen, de punt duidelijk, de achterrand regt. Punt der achtervleugels mede duidelijk, de bovenhelft van hunnen achterrand mede duidelijk regt, de onderhelft gebogen. Aderstelsel als bij *Botys*, zonder afwijkingen.

Achterlijf slank, tweemaal zoo lang als de achtervleugels, bij een mijner beide mannen aan het eind met twee onzuiver witte pluimen op zijde, eenigszins zoo als bij het genus *Psara* Snell., zie Tijds. v. Ent. 18, p. 239 en 38, p. 146. Bij het andere voorwerp zijn die pluimen echter niet zichtbaar, zoodat zij waarschijnlijk ingetrokken kunnen worden.

Ik merk hier in het voorbijgaan op, dat voor *Ussurialis* Bremer (volstrekt geene *Botyodes* en waarvan *Botys Labutonalis* Led. het ♀ schijnt te zijn) zoomede voor *Heterogenalis* Bremer, die geene *Omiodes* is, vooral om den zeer afwijkenden vleugelvorm, ook wel nieuwe genera zullen moeten worden gevormd; «geschapen» zou wijlen Guenée hebben gezegd.

Elosita Fuscocillialis m. nov. sp. Pl. 3, fig. 1, 2.

Twee gave en frissche mannen van 23 en 25 mm. vlugt.

Lipvoelers okergeel, onderaan wit. Bijpalpen en sprieten okergeel,

ook het fijn wit gerande aangezicht, de schedel, de thorax, de bovenzijde van het achterlijf en die der vleugels. De teekening is fijn, okerbruin en bestaat op de voorvleugels uit eene schuine, iets bogtige eerste dwarslijn, eene stip en een gebogen streepje in de middencel en eene gewoon gevormde tweede dwarslijn die in de bogt bovenaan op de aderen stipvormig is verdikt. Op de achtervleugels ziet men slechts het middengedeelte eener gewone booglijn en een bruin vlekje op de dwarsader. Verder is op de voorvleugels de geheele franjelijijn roestbruin, op de achtervleugels hare bovenhelft en even zoo ver de franje bruingrijs, iets glanzig, op de achtervleugels van ader 2 tot den staarthoek okergeel.

Ook het aderbeloop der voorvleugels is bruiner dan de grond, maar zeer fijn.

Borst, buik, pooten en onderzijde der vleugels bruinwit, de laatste op de voorvleugels iets graauw bestoven, met sporen eener dwarslijn.

West-Java, Buitenzorg; G. J. Oudemans.

Orobena (A) Lygialis m. nov. spec. Pl. 3, fig. 3, (♂), en fig. 4 (kop met palpen).

Een paar 20—21 mm.

Het komt mij voor, dat deze soort, uithoofde van de korte, snuitvormige palpen, den Noctuinen- (Prothymia, Metoponia) achtigen habitus en de ongeteekende achtervleugels, zeer wel in het genus *Orobena* Guen., Led. kan worden geplaatst. Dat de vleugels bijzonder lange franje hebben, zou ik echter niet durven beweren. De vlinder herinnert ook aan het genus *Orthomecyna* Meyrick, Trans. Ent. Soc. of Lond. 1888 p. 226, doch de aderen 4 en 5 der achtervleugels zijn ongesteeld en 3 is aanwezig. In het voorbijgaan merk ik op dat het genus *Odontia* Dup., Led. ook beter bij *Orobena* zou staan dan daar, waar het door Lederer is geplaatst en dat *Godara (Pionea) Incomalis* Guen. wel eene zuivere *Orobena* zal zijn. Naar de beschrijving heeft zij tenminste niets gemeens met *Crociodolomia Binotalis* Zell., Micropt. Caffr. p. 66, Led. Beitr. p. 68. (*Pionea Comalis* Guen. p. 368, *Godara Comalis* Led., Beitr.

p. 92 pl. 12 fig. 6). Het genus *Godara* is door Lederer op eene zeer vlugtige manier beschreven.

Onder de soorten van *Orobena* schijnt *Lygialis* mij toe, zich zeer te onderscheiden door de warm okergele, in het midden grijs gewolkte voorvleugels en hunne vrij spits gebroken tweede dwarslijn.

Lipvoelers (zie Fig. 4), onderaan wit, verder okergeel, als de kop, de thorax en de grondkleur der voorvleugels. Deze hebben een spoor eener donkere dwarslijn aan den wortel, eene duidelijke, tweemaal gebogene, roestbruine eerste op een derde en eene even duidelijke, getande tweede op twee derden. Deze lijn is even boven het midden vrij scherp gebroken en nadert dan den achterrand. Tusschen haar en de zwartbruine franjelij n ziet men nog eene fijn gegolfde (stomp getande) golflijn. De vleugel is overigens op verschillende plaatsen dun roestbruin gewolkt, in het midden van het middenveld, achter eene iets bleekere, uiterst flauw aangeduide niervlek, vrij dicht paarsgrijs. Franje zwartbruin. Achtervleugels okergeel, maar bleeker dan de voorvleugels; ongeteekend, met iets grijsachtige franje. Achterlijf als de achtervleugels gekleurd en niet langer dan deze. Onderzijde bleek okergeel, ongeteekend.

De draadvormige spriet en zijn even kort als bij *Orobena Extimalis* en *Straminalis*.

Borneo en Java. In de collectie van wijlen den heer Ragonot te Parijs bevond zich ook een wijfje uit de Delagoa-baai, Zuid-Afrika.

Tabidia Craterodes Meyrick, Trans. Ent. Soc. of London 1894, p. 467.

Van deze soort, door Meyrick duidelijk beschreven en die inderdaad tot mijn genus *Tabidia* behoort, heb ik een paartje voor mij, dat ik van den heer Hering te Stettin ontving en dat door Dr. Dohrn in Deli op Sumatra werd gevangen. Ik moet dit aanstippen, omdat ik eerst meende, hier eene nieuwe soort voor mij te hebben en haar ook reeds als zoodanig determineerde.

Craterodes is door den heer Meyrick, zooals ik zeide, duidelijk beschreven maar toch na aan *Insanalis* verwant. Beide soorten verschillen in grootte (*Craterodes* 19—22, *Insanalis* 16—18 mm.)

de donkere achterrand der vleugels is bij de eerste ruim anderhalfmaal zoo breed als bij de laatste en buitendien sterker uitgedrukt, de achtervleugels hebben een duidelijker middenpunt en de tweede dwarslijn is een weinig bogtig; bij *Insanalis* is zij geheel regt. Buitendien is de geheele donkere teekening dikker en minder scherp dan bij *Insanalis*. De grondkleur der vleugels is bij laatstgenoemde iets onzuiver wit, maar niet zoo geel als op de ruw gekleurde afbeelding in het Tijdschrift, deel 26, pl. 8, fig. 6 is aangeduid. Ik moet nog opmerken dat bij dit genus de man op de voorvleugels, aan den wortel van het indruksel in cel 1b een plat schubbenkammetje heeft.

Craterodes is nu bekend van Poeloe Laut en Sumatra. *Insanalis* ken ik van Celebes, Nias, Java en Borneo; de exemplaren dezer lokaliteiten verschillen niet.

Tabidia Aculealis Hamps., Moths of India IV, p. 263, fig. 159, houd ik voor dezelfde als mijne *Insanalis*. Of zij ook dezelfde is als *Trisignata* Moore, Lep. of Ceylon III, p. 306, die Hampson bij zijne *Aculealis* aanhaalt, kan ik niet beslissen en nog minder of het de *Aculealis* van Walker, 34, p. 1427 is.

***Tabidia Flexulalis* m., nov. sp.**

Twee mannen, 18 mm.

Deze nieuwe soort, waarvan ik twee mannen voor mij heb (een geheel gaaf en frisch), is wel na aan de beide bovenvermelde (*Tab. Craterodes* Meyr. en *Insanalis* Snell.) verwant, maar toch zoo ligtelijk kenbaar, dat eene afbeelding onnoodig mag heeten.

Grootte tusschen *Craterodes* en *Insanalis*, vorm van vleugels en lichaamsdeelen, zoomede het aderstelsel, het indruksel en schubbenkammetje der voorvleugels eveneens. De grondkleur der vleugels is echter donkergrijs, zuiver van tint en de teekening wit. Zij bestaat uit twee rechte dwarslijnen bij den wortel der voorvleugels, dan komt eene langwerpige vierkante vlek die aan den voorrand begint, op een derde; deze vlek is door een gebogen wit lijntje met den binnenrand verbonden. Tweede middenvlek ook van den voorrand uitgaande, naar onderen verbreed en afgerond. Tweede dwarslijn

wit, vrij bogtig, langs ader 2 afgebroken. In den staarhoek een wit vlekje. Franje aan den wortel onder de vleugelpunt wit, overigens grijs.

Op de achtervleugels is de wortel wit, met eene ongebogen grijze lijn; dan volgt eene groote, vierkante, naar onderen als eene lijn tot den binnenrand verlengde grijze middenvlek en eene halfronde witte vlek voor de, wortelwaarts door eene grijze lijn begrensde witte tweede- of booglijn. Deze is bogtig, op ader 2 zelfs hoekig gebroken. Achterrand met twee witte vlekken op de franjelij, bij den staarhoek, alwaar ook de, overige grijze franje witachtig is.

Dinner-eiland, bij Nieuw-Guinea. Kowald. Aan mij door Lord Walsingham geschonken.

Crocidophora Extenualis m. nov. spec. Pl. 3 fig. 5 ♂.

Twee mannen van 18, 19, een wijfje van 22 mm. vlugt.

Verwant aan *Limbolalis* Moore, Proc. Zool. Soc. of London 1877 p. 615. — Hampson, Moths of India IV p. 390. Tot dezelfde sectie van het bij Hampson zeer gemeleerde genus *Crocidophora* behorende en ongeveer even groot als de genoemde soort van Moore, heeft de man eveneens een *klein* indrukssel op de bovenzijde van de middencel der voorvleugels, eene schubbenkam op hunne onderzijde aan ader 7, maar aldaar slechts eene kleine schubbenkam aan de basis van den binnenrand der middencel. Verder onderscheidt *Extenualis* zich door de zeer bleek, flets bruinachtig okergele grondkleur der bovenzijde en den naar onderen versmalden, langs de franjelij bleek geel gemengden, bleek paarsachtig bruingrijzen achterrand der voorvleugels. Sprietten draadvormig, ook bij den man naakt, bruingeel. Lipvoelers onderaan wit, verder okerbruin. Thorax en achterlijfsrug bleek bruinachtig gemengd; evenzoo de voorrand der voorvleugels een weinig, hunne grondkleur, als boven gezegd, bleek bruinachtig geel. Dwarslijnen bleek leembruin, genoegzaam ongegolfd, de eerste schuin, met een tandje op ader 1, voor haar een bruin vlekje op den binnenrand. Dwarsader met een bruin vlekje. Tweede dwarslijn van den voor-

rand tot ader 2 regt, dan, scherp gebroken, daar langs terug-loopende, met een bruin vlekje op haren wortel en een bijna regtstandig, iets gegolfd ondereinde. Het laatste vierde van den vleugel is paarsachtig bruingrijs, wortelwaarts door eene donkerder, dikke, op ader 2 getande lijn begrensd, langs de franjelij n bleek bruingeel gemengd en deze zoover met scherpe bruine stippen geteekend, naar onderen meer onafgebroken donker.

De achtervleugels zijn als de voorvleugels gekleurd, met eene bruine langslijn op den binnenrand der middencel en eene iets wortelwaarts gebogen regte, fijne bruine dwarslijn daarachter van ader 6 tot ader 2. Tot zoover is ook de achterr and gekleurd en geteekend als die der voorvleugels en de franjelij n fijn donker. Franje overal als de aangrenzende achterr and en van ader 2 der voor- tot 2 der achtervleugels met eene donkere lijn over den wortel.

Onderzijde onzuiver wit met grijsachtigen achterr and der vleugels. Java, Tegal (Lucassen) — Buitenzorg, G. J. Oudemans.

***Calamochrous Simplicialis* m. nov. sp. Pl. 3, fig. 6 ♂.**

Zeven gave exemplaren van beide seksen, 24—26 mm.

In algemeen voorkomen, grootte, kleur en vleugelvorm, herinnert deze soort sterk aan *Calamochrous Acutellus* Ev., doch bij nader onderzoek bemerkt men verschillende afwijkingen. Ik moet intusschen opmerken, dat, evenals bij *Acutellus*, de zuiger goed ontwikkeld is, de binnenrand der middencel op de bovenzijde onbehaard en hunne dwarsader onafgebroken, zoodat er geene kwestie kan zijn van eene andere subfamilie.

Vleugelvorm als bij *Acutellus* en *Chilonalis*, het voorhoofd eveneens iets uitstekend, maar minder; lipvoelers snuitvormig, spits, een vijfde korter dan bij *Acutellus*, bijpalpen als bij die soort. Sprieten uiterst kort bewimperd, gewoon gevormd. Bijooogen aanwezig. Wat de nervuur aangaat, zoo bemerkt men bij *Simplicialis* niets van de door Lederer beschreven afwijkingen — zij zijn ook bij *Chilonalis* niet aanwezig, — de middencel de voorvleugels heeft de gewone lengte bij beide seksen en de aderen 6 en 7 zijn aan den wortel niet bogtig, ook ontbreekt in cel 7 het kale

indruksel. Alleen merk ik op, dat de staarthoek van de middencel der voorvleugels bij *Simplicialis* meer uitgerekt is dan bij *Acutellus* en bij de echte Botyden. De pooten zijn glad beschubd, gewoon gespoord; bij den ♂ bemerk ik aan de implanting der voorpooten twee vrij lange haarpluimen die ik bij *Acutellus* en *Chilonalis* niet zie. Van laatstgemelde moet ik nog aanteekenen, dat bij haar de aderen 6 en 7 der voorvleugels bijna uit één punt ontspringen, bij *Simplicialis* echter duidelijk gescheiden, uit twee derden en de spits der dwarsader. Palpen onderaan wit, overigens geelgrauw. Sprieten onzuiver wit. Voorhoofd op zijde vuil wit gerand, overigens graauwgeel (als dor riet), gelijk de thoraxrug en de bovenzijde der voorvleugels. Deze zijn langs de wortelhelft van den voorrand en langs den achterrand iets bruinachtig, de voorrand zelf sijn helderwit (als bij *Acutellus*). De voorvleugels zijn overigens bij drie exemplaren ongeteekend, bij de vier andere zijn — meer of minder sterk uitgedrukt — eene stip in de middencel en een gebogen streepje op de dwarsader, zoo mede een wolkje op den wortel der aderen 3—5 graauw. Franje graauwbruin — bij *Acutellus* glanzig wit.

Achternvleugels met franje geelwit, iets glanzig. De onderzijde der voorvleugels is graauwachtig, die der achternvleugels beenwit, beiden soms in het midden een weinig graauw bestoven. Pooten en buik als de achternvleugels, de achterlijfsrug meer geelgrauw.

Buitenzorg, G. J. Oudemans (een ♂), de andere exemplaren door Mr. Piepers verzameld.

Erilusa Euagra Feld, Lep. der Novara-Reise pl. 136, fig. 34 ♂.

Onder den, van Walker afkomstigen, doch, voor zoover ik weet, nog nergens door eene toereikende beschrijving gesteunden generieken naam *Erilusa*, zijn door Felder op de aangehaalde plaat een zestal soorten van Pyraliden afgebeeld, waarbij als zevende nog is gekomen *E. Dioptulis* Butler, Illustr. I, p. 61, pl. 20, fig. 1 (1877). Van deze bezit ik twee soorten, *Nitealis* Felder, l. c. fig. 35 en *Euagra* Feld., fig. 34. *Nitealis* wijkt in het aderstelsel niet van Botys af en heeft ook gewoon gevormde pooten en bijoogen,

maar mist de bijpalpen en de mannelijke sprieten zijn in het midden door beschubbing verdikt, nog sterker dan men naar Felder's afbeelding wel zou vermoeden. De lipvoelers zijn als bij *Botys*, A, b, Lederer. Het komt mij voor dat deze kenmerken, gepaard aan de lange, vrij smalle vleugels en het lange, slanke achterlijf, wel voldoende grond opleveren om *Erilusa* Walker als zelfstandig genus te handhaven. Hierbij komt nog de eigenaardige kleur en teekening der vleugels, sterk herinnerende aan die van vele Zuid-Amerikaansche *Syntomiden* (*Charidea* (*Euagra*) *Micilia*, Cram., *Auxo* L., *Coelestina* Cram.) of *Lithosiden* (*Isostola* *Superba* Druce), ja zelfs van dagvlinders uit het genus *Ithomia*. Inderdaad een heerlijk thema voor liefhebbers van minierieke bespiegelingen!

Of de overige, door Felder en Butler afgebeelde soorten van *Erilusa* wel generiek bij *Niteulis* behooren, kan zonder nader onderzoek niet als zeker worden aangenomen. *Euagra* Feld. wijkt ten minste in drie belangrijke punten af, want de vlinder heeft bijpalpen (dunne, draadvormige), gewone, draadvormige sprieten en sterk opgezwollen voorscheenen. Het aderstelsel is hetzelfde als bij *Niteulis*, ook de lipvoelers en bijoogen. Derhalve komt het mij voor, dat althans *Euagra* wel aanspraak heeft op een nieuw genus, want in allen gevalle zullen de bijpalpen wel bij het mij onbekende wijfje aanwezig zijn, al ontbreekt de verdikking der voorscheenen. Ik sla dus voor dat nieuwe genus den naam *Tycinia* voor.

Van *Euagra* bezit ik een mannetje dat ik van Dr. Staudinger ontving. Het is van Chanchamayo (Peru), afkomstig. Mijn mannetje van *Niteulis* is uit Zuid-Amerika, zonder nadere aanduiding van lokaliteit.

Filodes Decoloralis m. nov. spec. Pl. 3, fig. 7 ♂.

Een man van 23 mm.

Indien ik deze soort tot het genus *Filodes* Guen., Lederer breng, dan zie ik daarom eenige afwijkingen niet over het hoofd die later wellicht tot eene generieke afscheiding zullen leiden; voorloopig schijnt mij deze nog wel uitgesteld te kunnen worden. In den vorm van vleugels en lijf, de lange sprieten, den vorm der lip-

voelers en bijpalpen en in de lange, dunne pooten komt *Decoloralis* met *Fulvidorsalis* Hübn. en *Sexpunctalis* Snell. overeen, maar een hoofdverschil ligt daarin, dat ader 10 der voorvleugels uit den steel van 8 en 9 ontspringt, niet uit de middencel. Verder verschilt de man, (het wijfje ken ik niet), van dien der beide genoemde soorten, door de glad beschubde, geheel normale voorpooten, het *geheel* ontbreken van het eerste paar sporen der achterscheenen, de duidelijke ader 8 der achtervleugels en het geheel vlakke voorhoofd. Dit laatste puilt bij de beide seksen van *Sexpunctalis* en bij den man van *Fulvidorsalis* (bij het wijfje is het geheel vlak) een weinig rond uit.

Behoudens de twee genoemde afwijkingen verschilt het aderstelsel bij *Decoloralis* niet van dat der bovengenoemde soorten van *Filodes*, het ondergedeelte van de dwarsader der voorvleugels is alleen iets schuiner.

Ik merk hierbij nog op, dat bij de genera *Pleonectusa* Led. en *Trematarcha* Meyr, in bouw met *Filodes* overeenkomende en waarbij ook de aderen 8—10 der voorvleugels gesteed zijn, de sprieten toch eene veel mindere lengte hebben dan bij *Decoloralis*; ook bij het genus *Tyspanodes* Warr., Hamps.

Sprieten bruinachtig wit, flauw bruin geringd. Kop met palpen zoomede de thorax, onzuiver wit, ook het met drie bleek bruingrijze stippen geteekende wortelvijfde der voorvleugels. Dit is duidelijk afgescheiden van de overige vier vijfden, die bleek bruingrijs, naar achteren langzamerhand nog oplichtende, zijn. Het donkerder gedeelte is op het midden van den vleugel geteekend met vijf flauwe, onzuiver witte vlekjes en op de plaats der gewone tweede dwarslijn nog met eene reeks veel flauwere. De uiterste achterrandsrand van den vleugel wordt weder onzuiver wit. Achtervleugels grijsachtig wit met helderder achterrandsrand; zij zijn met twee flauwe grijze dwarslijnen en, tegen den witteren achterrandsrand, met een grijsen dwarsband, die onderaan met de tweede lijn zamenvalt geteekend. Franje onzuiver wit.

Achterlijf en pooten onzuiver wit; de staartpluim, drie dwarsbanden over den buik en de tweede helft der voorscheenen donkergrijs.

Sumatra, Snelleman.

Hoplisa m., nov. gen.

Indien de *beide* seksen van den thans te beschrijven vlinder even bijzonder gevormd waren als de man, dan zouden de kenmerken van het nieuwe genus, dat ik voor deze soort moet vormen, al zeer gemakkelijk kunnen worden opgegeven.

Het is echter, zooals bij vele Pyraliden, alleen de man, die ze bezit, het wijfje is zeer regelmatig gevormd. Niet nalaten kan ik hier op te merken dat het voor een definitief systeem der Pyraliden de voorkeur zou verdienen om de genera in de eerste plaats te vestigen op de kenmerken aan beide seksen eigen en die der uitsluitend mannelijke in de tweede plaats te vermelden. Daardoor zoude ook tevens eene groote vermindering van het getal der genera worden teweeg gebragt.

Wat de kenmerken van *Hoplisa* aangaat, zoo wil ik in de eerste plaats opmerken, dat, hoewel de wortelhelft der achtervleugels op de bovenzijde eene vrij sterke beharing vertoont, de binnenrand der middencel zelf die niet bezit. Verder is de zuiger aanwezig en ader 7 der voorvleugels komt uit de middencel, terwijl ader 8 der achtervleugels duidelijk met 7 is verbonden.

Lipvoelers opgericht en gebogen, half zoo breed als de oogen, niet langer dan de kop, het eindlid kort, stomp en onduidelijk. Bijpalpen dun, draadvormig, vrij kort. Bijooogen aanwezig. Voorhoofd vlak, afgerond.

Sprieten twee derden zoolang als de voorrand der voorvleugels, dun, bij beide seksen draadvormig, bij den man zeer kort bewimperd, bij het wijfje naakt. Wortellid vrij duidelijk. Thorax gewoon gevormd, de schouderdeksels bij den man wel iets langer dan gewoonlijk, bij het wijfje hebben zij de gewone lengte.

Voorvleugels bij den man met iets bogtigen voorrand en eenigszins omhoogstekende, duidelijke punt (pl. 3 fig. 9), de achterrand flauw en gelijkmatig gebogen, weinig schuin, zoo lang als drie-vijfden van den binnenrand. Op de onderzijde ziet men eerstens aan den iets ingedrukten en daardoor aan de bovenzijde een weinig gewelfden voorrandswortel eene kamvormige, vlak, en naar binnen

gestreken, lichtgrijze beharing, daaronder, de middencel tot ruim een derde beslaande, eene dikke, iets wollige, zwarte; dan volgt eene langere, kamvormige beschubbing van den binnenrand der middencel tot het eind (pl. 3 fig. 9). Bij het wijfje zijn deze bijzonderheden niet aanwezig, de voorvleugels zijn daar regelmatig gevormd als bij eene gewone *Botys*. Achtervleugels bij beide seksen wat kort en afgerond, zonder bijzondere kenmerken.

Voorvleugels met 12 aderen, de middencel iets langer dan de helft van den vleugel, ader 2 iets voorbij drie vierden van haren binnenrand ontspringende, 3—5 gescheiden, 6 iets onder, 7 uit de spits der regelmatige dwarsader en tegen den wortel iets gebogen. De aderen 8—10 zijn bij beide seksen gesteld (en toch kan de vlinder daarom niet gezegd worden tot de verwantschap van *Hydrocampa* te behooren). Ader 11 loopt schuin en vrij in den voorrand. Bij den man volgt het beloop der aderen 8—11 dat van den voorrand en zijn zij dus een weinig bogtig; bij het wijfje is dit het geval niet.

In de achtervleugels is de middencel iets korter dan de helft van den vleugel, de aderen 3—5 zijn ongesteld, 6 ontspringt met den steel van 7—8 uit één punt.

Pooten lang, dun, gewoon gevormd en gespoord, de voorschennen misschien iets dikker behaard dan de andere.

Achterlijf bij het wijfje een derde langer dan de achtervleugels, bij den man de helft; bij dezen de eerste drie ringen op den rug eenigszins fijn wollig behaard en de staartpluim wat langer dan gewoonlijk, als een penseel bijeen gestreken.

In het systeem wenschte ik dit nieuwe genus te plaatsen tussen de genera *Condylorhiza* Lederer en *Botyodes* Guenée, Lederer.

***Hoplisa Soricalis* m. nov. spec.** Pl. 3 fig. 8, 9, 10.

Drie mannen en vijf wijfjes. 27—31 mm.

Palpen licht muisgrauw, aan de voorzijde iets witachtig, evenzoo de schedel, het achterhoofd bruinachtig. Sprieten lichtbruin. Bovenzijde van lijf en vleugels licht muisgrauw, bij de mannen de thorax en een plekje onder den voorrandswortel iets donkerder,

de halskraag iets bruinachtig. Wat de teekening betreft, zoo ontbreekt de eerste dwarslijn; in de plaats van de tweede bevindt zich op twee derden der voorvleugels eene dwarsrij vaalzwarte stippen die, van iets onder den voorrand tot in cel 2, uit eene rondgebogen reeks van zeven kleine bestaat. Hieronder volgt in cel 1*b* eene groote en in cel 1*a* eene zeer kleine, dikwijls ontbrekende, waarbij zich op de achtervleugels eene dergelijke, maar meer bogtige dwarsrij stippen aansluit die over het midden van den vleugel loopt. Van deze zijn de stip in cel 5 iets, die in cel 1*d* merkbaar grooter dan de andere. Dwarsader der voorvleugels met een zeer flauw donker streepje. Franjelijn fijn, geel, de franje als de vleugels.

Onderzijde witgrijs, de vleugels geteekend als boven, maar de stippen der dwarsrij flauwer, de dwarsaders, vooral die der voorvleugels, echter met duidelijke zwartgrijze streepjes; voorborst bruinachtig, buitenzijde der pooten donkerder.

West-Java; Buitenzorg. G. I. Oudemans.

Deanolis m. nov. gen.

Hoewel de hieronder beschreven en afgebeelde Pyralide herinnert aan de genera *Basonga* Möschler (Abhandl. der Senck. naturf. Gesellsch. 1886 p. 79), *Dichogama* Led. en *Cliniodes* Guen., Led., is het toch duidelijk dat zij in geen van deze geplaatst kan worden, want de palpen (lipvoelers) zijn zeer lang, horizontaal en spits terwijl zij bij de drie genoemde vrij kort en stomp en ook min of meer opgerigt zijn. Verder zijn de aderen 8—10, niet 9—10 der voorvleugels gesteld, de scheenen en tarsen van den man glad beschud, niet lang behaard, zooals bij *Basonga*, en diens staartpluim, hoewel ook vrij lang, grover en meer bijeengestreken dan bij *Cliniodes*.

Sprieten draadvormig, ook bij den man naakt. Lipvoelers ruim tweemaal zoo lang als de kop, regtuitstekende, zeer spits. Bijpalpen draadvormig, lang en dun. Zuiger opgerold. Voorhoofd vlak. Bijooogen aanwezig. Thorax iets plat, overigens gewoon gevormd, evenzoo de vleugels, deze verder zonder uitsnijdingen

of tanden en de achtervleugels niet breeder dan de voorvleugels.

De aderen 3—5 der voorvleugels zijn ongesteeld, 10 komt uit den steel van 8—9 en 11 loopt schuin. In de achtervleugels 3—5 mede ongesteeld, nabij elkander ontspringende, evenzoo 6 en de steel van 7—8.

Pooten gewoon gevormd en gespoord, glad beschubd. Achterlijf bij den man ruim de helft langer dan de binnenrand der achtervleugels, de staartpluim vrij lang, plat, glad gestreken, niet zoo in het oogloopend als bij *Cliniodes*, meer zooals bij *Basonga*. Bij het wijfje loopt het achterlijf in eene spitse punt uit.

***Deanolis Sublimbalis* m. nov. spec. Pl. 3, fig. 11 (♀) en fig. 12 (kop met palpen).**

Een man en drie wijfjes, 24—26 mm.

Sprieten graauwbruin. Palpen oranjebruin, geheel onderaan wit. Zuigerwortel wit. Kop en thorax oranjebruin; de schedel, twee vlekken op den halskraag en eene ronde op iederen schouderdeksel bleekgeel.

De voorvleugels zijn bruingrijs, maar zij zijn dun beschubd, staalgroen glanzig, aan de inplanting oranjebruin met een witte stip. Eene fijne zwarte stip ziet men aan den wortel der middencel, twee min of meer door grijze schubben verbondene boven en onder aan de dwarsader, onder deze een grijs vlekje op den binnenrand. Achterrand smal donkerder, maar alleen duidelijk aan den staarthoek, aldaar wortelwaarts door een zwartgrijs streepje begrensd, verder naar boven door een tegen den voorrand verflaauwend gegolfd donker lijntje of door zulke stippen. Franjelij n bruingeel met enkele fijne donkere stippen. Franje als de vleugel. Achtervleugels vuilwit, ook glanzig, in het midden met eene aan den wortel smal beginnende, naar achteren verbreedende en de cellen 1*d* (bovenhelft)—4 beslaande dunne donkergrijze bestuiving. Achterrand van de punt tot ader 2 zwartgrijs bestoven en wortelwaarts zoover door eene bijna zwarte, geheel rechte lijn begrensd als de donkere middenbestuiving strekt. Franjelij n bruingeel met fijne

grijze streepjes. Franje van de vleugelpunt tot ader 2 zwartgrijs, verder licht bruingrijs.

Achterlijf oranjebruin, ring 2 met duidelijken witten achterrاند, de ringen 4 en 5 met minder duidelijken. Mannelijke staartpluim onzuiver grijsgeel. Onderzijde der vleugels onzuiver geelwit, glanzig, de achterrاند en een streepje op de dwarsader van het voorste paar donker grijs. Borst, pooten en buik als de onderzijde der vleugels.

Van deze soort is door Mr. Piepers op Celebes, bij Makassar, een paar gevangen. Die exemplaren zijn echter niet gaaf, maar later vond hij twee goede wijfjes, op Java, bij Batavia.

Glyphodes Proximalis m. nov. spec. Pl. 3, fig. 13 ♂.

Drie mannen, van 20 mm. vlugt.

Deze kleine *Glyphodes* is het naast verwant aan *Gl. Bicolor* Swains. (*Diurnalis* Guen), maar verschilt daarvan door den schuinsch staanden, niet regten, witten dwarsband op een derde der voorvleugels en het ontbreken van het driekante witte voorrandsvlekje boven de groote witte middenvlek, die buitendien minder afgerond is. De vlinder is ook kleiner.

Palpen breed, afgerond, donkerbruin, onderaan wit. Voorhoofd bruin, geel gerand. Halskraag en het midden van den thoraxrug donker graauwbruin, de schouderdeksels helder wit. De voorvleugels zijn merkbaar spitser dan bij *Bicolor* en hebben een langeren, schuineren achterrاند (verg. Guenée, Pyral. Pl. 5 fig. 5). Hunne grondkleur is donker graauwbruin, dof, de binnenrand smal helderwit, niet verder dan de witte dwarsband die schuinsch staat, spits gepunt is en iets boven de helft van den vleugel komt. Hij is verder helderwit, glanzig, fijn zwart gerand evenals de bijna als eene schuine ruit gevormde groote witte middenvlek op twee derden van den vleugel. Franjelijן fijn zwart. Franje wit, maar aan de vleugelpunt, in het midden en aan den staarthoek donker grijs.

Op de achtervleugels is iets meer dan de wortelhelft helderwit, glanzig, het overige donker graauwbruin, tegen den wortel zwart gerand. Franjelijן ook zwart, fijn; franje geheel wit.

De onderzijde der voorvleugels is als boven, bleeker. Op de achtervleugels is de wortelhelft wit, de tweede helft, achter eene zwartgrijze middenlijn eerst grijswit, tegen den achterrands donkergrijs.

Van het lange en dunne achterlijf is de rug donker graauwbruin, de staartpluim donker graauwgeel, de buik wit, als borst en pooten.

Hampson beschrijft in de *Moths of India* IV p. 359 ook nog twee verwante soorten, t. w. *Ernalis* Swinhoe, iets grooter dan *Bicolor* en ook zwarter en *Minimalis* s., kleiner dan *Proximalis* (16 mm.), met, behalve aan den voorrand, geheel witten wortel der voorvleugels en van den binnenrand gescheiden witten dwarsband.

Bicolor varieert zeer wat den vorm van den witten dwarsband der voorvleugels betreft.

Indie: Himalaya, een ♂, collectie van den heer Hinneberg te Potsdam, Java: Batavia twee mannen, in onze collectie.

Glyphodes Substolalis m. nov. sp. Pl. 4 fig. 1 (♀).

Glyphodes Stolalis Snell, Tijds. v. Ent. 26 (1883) p. 143.

Op de aangehaalde plaats besprak ik een door Mr. Piepers op Celebes gevangen wijfje dat ik voor *Gl. Stolalis* Guenée hield, niettegenstaande eenige door mij opgemerkte en t. a. p. opgegeven verschillen, daarin bestaande, dat eerstens de grondkleur der voorvleugels donkerder is dan op de afbeelding van *Stolalis* Guenée en bij een Javaansch mannetje, dan dat de onvolkomen witte dwarsband bij *Stolalis* smaller en de daarop volgende witte lijn tot een vlekje aan den voorrand en een smal lijntje op den binnenrand is beperkt. Voorts zijn er bij het exemplaar van Celebes geene donkere lijnen tusschen de witte dwarsbanden en deze ook veel minder glanzig.

Ik heb sedert meer exemplaren van *Stolalis* gezien en moet eerstens opmerken dat de tand aan de buitenzijde van den onvolkomen witten dwarsband op twee derden der voorvleugels soms zeer flauw is aangeduid en ook wel kan ontbreken. Vervolgens heb ik onlangs een mannetje van Nieuw-Brittanje gezien dat juist overeenkomt met het wijfje van Celebes en ik houd dus nu de

opgegeven verschillen niet voor sexueel, gelijk ik eerst geneigd was aan te nemen maar voor specifiek en scheid de exemplaren van Celebes en Nieuw-Brittanje af als *Glyphodes Substolalis* Snellen.

Glyphodes Pulverulentalis Hampson, Moths of India IV p. 353, N. 5032 (1896).

Hierbij behoort, als beschrijving van den man: *El. Dysallactalis* Hamps., l.c. N. 5033.

De soort is ook waargenomen in Zuid-China, (Dr. Seitz), op Sumatra (Dr. Dohrn) en op Java, (Fruhstorfer) Exemplaren van deze lokaliteiten bevinden zich in het Pommersche Museum te Stettin.

Heterocnephes Reniferalis Snell., Trans. Ent. Soc. of London, 1890 p. 616.

De soort, die de heer Hampson, Moths of India IV p. 284 onder den naam van *Bocchoris Telphusalis* beschrijft en waarbij hij *Reniferalis* Snell. aanhaalt, is niet deze maar *Heterocn. Vicinalis* Snell., Midden-Sumatra p. 70 (1880) (*Glyphodes Uncinalis* Pagenstecher, Jahrb. des Nass. Vereins für Naturkunde 37 (1884) p. 126, pl. 7, fig. 6). Die *Vicinalis* is iets kleiner dan *Strangulalis*, waarvan zij overigens trouwens ook, evenals *Reniferalis*, in de door den heer Hampson zeer juist opgegeven punten verschilt. De eerste witte dwarsband der voorvleugels loopt verder bij *Vicinalis* tot den binnenrand door, evenals bij *Strangulalis*. Bij *Reniferalis*, die buitendien, zooals ik in de beschrijving vermeldde, bruiner van tint is dan *Strangulalis*, houdt de vermelde witte band in cel 1b op.

Dat het toch wel niet aangaat om bij zoo na verwante soorten als waarvan hier sprake is, de vage beschrijvingen van Walker toe te passen, is iets, waarover ik wel niet verder behoef uit te weiden na al hetgeen over dit onderwerp reeds is opgemerkt.

Heterocnephes Incisalis m. nov. spec. Pl. 4, fig. 2, 3.

Twee mannen van 21 en een wijfje van 19 mm. vlugt.

In deel 27 van dit Tijdschrift is op p. 41 pl. 3, fig. 12, 12a

eene *Entephria Appensalis* door mij bekend gemaakt die schijnbaar aan de thans te beschrijven nieuwe soort is verwant. Dit is echter inderdaad niet het geval, want de lipvoelers, die bij *Appensalis* smal, gebogen en spits zijn, vertoonen zich bij *Incisalis* plat, bijna zoo breed als de oogen en stomp (zie fig. 3). Daardoor past de soort beter in *Heterocnephes* Lederer, een genus dat echter, zoo als Meyrick ergens opmerkt, niet zeer scherp van *Glyphodes* Guen., Led. onderscheiden is.

Lipvoelers half wit en zwart, niet boven den kop uitstekende. Bijpalpen zwart met witte spits. Voorhoofd en schedel wit. Sprieten bleek bruingeel, bij den man genoegzaam naakt. Thorax en bovenzijde der vleugels licht grijs, iets geelachtig, nog lichter dan bij *Appensalis*, waar de kleur op de aangehaalde afbeelding echter te bruinachtig is voorgesteld. Voorrand der voorvleugels smal zwartgrijs. Dwarslijnen donkergrijs, de eerste stomp gebroken, met regtstandig onder eind, ongegolfd. Tweede van den voorrand tot ader 2 ongebogen, getand, dan voorbij de helft van die ader en aan haren wortel stomp gebroken, het onder einde vrij regt. Onder den voorrand, vóór de eerste dwarslijn ziet men een buitenwaarts zwartgrijs gerand helderwit vlekje, dan juist voorbij de lijn een grooter, aan alle zijden, en ook dikker, zwartgrijs gerand. Voor het begin der tweede lijn bevindt zich nog een derde wit voorrandsvlekje; dit is langwerpig, eenigszins halveaانvormig, wortelwaarts rond gebogen, buitenwaarts driemaal getand. Voorrand in het midden ook nog met een wit veegje.

Achternvleugels met twee donkergrijze lijnen, eene ongebogene die uit een donker middenpunt komt bij den wortel en eene hoekige op twee derden.

Franjelij n dik, zwartgrijs. Franje wit. Onderzijde der vleugels ongeveer gelijk aan de bovenzijde, de achternvleugels witter, de dwarslijnen flauwer. Achterlijf op den rug als de vleugels gekleurd, de laatste ring en de, bij den man vrij lange dunne staartpluim met eene witte vlek en streep. Pooten en buik grijswit.

Sumatra, Deli, Dr. Dohrn. — Dinner-Island bij Nieuw-Guinea. Pommersches Museum te Stettin en mijne collectie. Het exem-

plaar van het « Dinner-Island » werd mij door Lord Walsingham geschonken.

Agathodes Caliginosalis Snell., Tijds. v. Ent. 38 p. 147 (1895).

De heer H. Veen, Conservator bij het Koloniaal Museum te Haarlem, deelde mij uit een brief van Dr. J. C. Koningsberger te Buitenzorg, dd. 26 Oct. 1897, over deze soort het volgende mede: « Het dier heeft eene wilde Sphingiden-vlucht, iets, wat men bij Pyraliden weinig ziet; in de rust is het abdomen naar boven gerigt.

Genus Metasiodes Meyrick.

De heer Meyrick beschrijft in de Transactions of the Ent. Soc. of London 1894 p. 465 een nieuw genus Metasiodes, dat door Hampson, Moths of India IV p. 312, onder den naam « Metasciodes » met zijn genus Nacoleia wordt vereenigd. Meyrick zegt van zijn genus Metasia: « Characters of Metasia, but face without prominence ». Ik moet opmerken, dat nergens, bij de generieke beschrijvingen van Metasia, zoo min bij Guenée, Delt. et Pyr. p. 251, als bij Lederer, Beitrag etc p. 129 (Sep), ook niet bij v. Heinemann, Schmett. Deutschlands und der Schweiz, Zünsler p. 99, van een uitpuilend voorhoofd wordt gesproken, wel bij den laatsten, zeer beslist van het tegendeel. Dit is dus iets, wat Meyrick willekeurig aanneemt, evenals Hampson, die (Moths of India IV p. 421) even willekeurig *Suppandalis* als type van het genus aanwijst, waarvan Guenée niet spreekt. Over het verkeerde van het type-systeem zal ik nu niet weder uitweiden maar opmerken, dat de echte Metasia's, sens. Guenée, Lederer en v. Heinemann een *vlak* voorhoofd moeten bezitten. Dit is intusschen *niet* het geval met de door Guenée in Metasia opgenomen *Suppandalis* en *Hijmenalis*. Deze moeten dus worden verwijderd en komen in het genus Metasiodes Ragonot, Ann. S. E. de France 1894 p. 172, met *Metasiodes Vestalis* en *Rhodobaphialis* Ragonot, terwijl *Metasiodes* Meyrick, voorloopig een synonym wordt van Metasia, of weder een nieuw genus, daar de vorm der lipvoelers, zooals Meyrick dien beschrijft: « Labial palpi ascending, rough-scaled beneath, terminal joint short, obtuse »

niet goed stemt met de beschrijving dier organen bij Guenée, Lederer en von Heinemann, welke juist is.

Tot *Metasia* Guen., Led., von Hein., behooren de volgende, mij in natura bekende soorten:

Carnealis Tr., Guen., v. Hein.

Octogenalis Led.

Olbienalis Guen.

Ophialis Treits.

Deltoïdalis Snell.

Lilliputalis Snell.

Excavatalis Rag.

Virginalis Rag.

Ibericalis Rag.

Alleen bekend uit de beschrijvingen zijn mij:

Infidalis Mann.

Viperalis Guen.

Mendicalis Staud.

Ochrofascialis Christ.

Acharis Meyr.

Emiralis Oberthur.

Inustalis Rag.

Cuencalis Rag.

Zanclogramma Meyr.

Hilarodes Meyr.

Rosealis Rag.

en de drie, door Meijrick tot zijn genus *Metasiodes* (waarover zie hierboven) gebrachte:

Achromatias Meyr.

Calliophis Meyr.

Tholeropa Meyr.

Steniodes Costipunctalis m., nov. spec. Pl. 4, fig. 4 (♂) en fig. 5 (Spriet).

Zeven exemplaren van beide seksen, 14—18 mm.

Ik heb in dit Tijdschrift, deel 18 (1874—75) op p. 244 een

genus *Steniodes* beschreven, met eene Amerikaansche soort, *Lutealis*, die t. a. pl., op pl. 13, fig. 17, 18 vrij goed is voorgesteld. Niets belet om de tegenwoordige Javaansche naast haar te plaatsen. De vlinder is iets kleiner, maar de vleugelvorm, palpen en mannelijke sprieten zijn eveneens; bijoogen zijn ook aanwezig en in het aderstelsel merk ik geen verschil op. Van *Lutealis* onderscheidt de nieuwe soort zich verder door de zijdeachtig glanzige, okergele, langs de buitenranden breed donker gevlekte bovenzijde, met vrij duidelijke donkere dwarslijnen en tegen de punt afwisselend geel en zwart gevlekten voorrand der voorvleugels

Palpen tweemaal zoo lang als de kop, iets hangend, snuitvormig, spits; zij zijn onderaan wit, verder grijsbruin als kop en thorax. Sprieten bij den man op dezelfde plaats en wijze als bij *Lutealis* met eene verdikking door schubben, overigens van gewone lengte (twee derden der voorvleugels), bij beide seks. n voorbij de helft met driekante leden, overigens bewimperd, bij den man echter langer. Voorvleugels met duidelijke punt en in het midden gebogen achterrand, evenzoo is de achterrand der achtervleugels gebogen, maar veel sterker en aldaar de punt stomp.

Grondkleur van de bovenzijde der vleugels zijdeachtig glanzig okergeel, maar bijna de geheele voorrandshelft der voorvleugels, het sterkst bij den man, graauwgeel bestoven, de geheele voorrand, doch eerst voorbij de helft duidelijk, met afwisselend okergele en zwartgrijze vlekjes geteekend. Achterrand der voorvleugels met twee, die der achtervleugels met eene groote, grijsbruine vlek. Van verdere teekening ziet men nog twee fijne, grijsbruine dwarslijnen op voor- en achtervleugels waar van de tweede sterk bogtig is en op de voorvleugels twee lichtgekernde middenvlekken, de eerste rond, de tweede, grootere, ongeveer vierkant. Randpunten dik, grijsbruin. Franje geel, grijsbruin bij de groote vlekken.

Op de onderzijde der vleugels zijn kleur en teekening ongeveer als boven, maar alles bleeker, minder scherp.

Achterlijf langer dan de achtervleugels, de rug grijs. Borst, buik en pooten geelwit, de voordijen en scheenen ten deele grauwbrown.

De exemplaren zijn allen van Java, Tegal, (Mr. Th. Lucassen),

of uit de Preanger, waar zij op eene hoogte van p.m. 1800 meter door de heeren P. F. Sijthoff en B. J. B. Anthony gevangen werden

Eustenia m. nov. gen.

Verschillende kenmerken verbieden om de hieronder beschreven soort bij een der bestaande Pyraliden-genera in te lijven.

Zoo de korte sprieten wat betreft Ischnurges Led., de geheel verschillende, niet spits snuitvormige maar zeer breede, afgeronde vorm der lipvoelers wat *Diasemia* aangaat, ofschoon de vleugelvorm van den vlinder sterk met dien van *Dias. Grammalis* Doubd. (*Spilonotalis* Snell., *Impulsalis* Moore) overeenkomt ¹⁾. De genera *Antigastra*, *Metasia*, *Steniodes* en *Stenia* hebben ook snuitvormige palpen. In Lederer's Analytische tabel der Pyraliden-genera zou men het genus in afdeeling 80 moeten plaatsen, waar het zich van *Coenostola* en *Syngamia* onderscheidt door de, in beide seksen, nog sterker dan bij *Chnaura*, gekartelde sprieten, van alle drie door den geheel regelmatig gebogen achterrاند der achtervleugels.

De plaats heb ik gekozen tusschen *Stenia* en *Amaurophanes*; ook aan het laatstgenoemde genus herinnert de bouw eenigszins.

Palpen opgericht, zoo breed als de oogen, niet langer dan de kop, aan de voorzijde sterk afgerond, met zeer onduidelijk eindlid; bijpalpen kort en stomp. Zuiger duidelijk. Voorhoofd afgerond. Bijooogen aanwezig. Sprieten zoo lang als drie vijfden der voorvleugels, dun, hunne leden driekant, vooral tegen de punt; zij zijn ook bij den ♂ bijna naakt. Thorax rond, het achterlijf iets langer dan de achtervleugels, het slankere mannelijke met korte staartpluim.

Vleugels langwerpig, de voorvleugels met bijna geheel vlakken voorrand, spitse, bij den ♂ duidelijk iets omgebogen punt en schuinen, vrij regelmatig gebogen achterrاند. Achtervleugels weinig breeder, de voorrand langer dan de binnenrand, de hoeken stomp, de achterrاند zeer gelijkmatig gebogen. Teekening aan die van

1) *Impulsalis* Moore wordt door Hampson bij *Litterata* geciteerd. Ik merk hiër ook nog op dat de afbeelding van *Ramburialis* bij Hampson, *Moths of India* IV p. 11 geheel verkeerd is, wat den vleugelvorm betreft.

Metasia en Stenia herinnerend, de dwarslijnen weinig gebogen, voor- en achtervleugels met ronde, lichtgekernde middenvlekken.

Voorvleugels met 12 aderen, 3—5 ongesteeld, 8—10 gesteeld in den voorrand; 11 schuin. In de achtervleugels ontspringen de steel van 7—8 en 6 uit één punt; 3—5 zijn ongesteeld, bij één ♀ zijn 4 en 5 echter kort gesteeld, maar alleen rechts, niet links.

De vleugels bezitten geene bijzondere kenmerken in den vorm van groefjes of kammetjes.

Pooten vrij lang en dun, glad beschubd, gewoon gespoord.

Tot dit genus breng ik ééne voort:

Eustenia Acuminatalis n. nov. spec. Pl. 4 fig. 6, 7.

Drie paren, de mannen 16—18, de wijfjes 19—21 mm.

De palpen zijn grauwbrown, ook het aangezicht, de sprieten grijsgeel, op den rug donker gestippeld. Schedel en thorax grijsgeel, de laatste aan de voorzijde zwartgrijs.

Bovenzijde der vleugels grijsachtig leemgeel, de voorrand der voorvleugels tot twee derden donker bestoven, dan met twee zwarte hoogjes en twee zwarte stippen geteekend. Ook de geheele achterrand is een weinig donker bestoven en langs de iets gegolfde donkere franjelijn ziet men donkere stippen in de cellen. Van de gewone dwarslijnen, die hier donkergrijs zijn, ziet men slechts fijne, onzamenhangende gedeelten; zij loopen allen zeer schuin. Zeer duidelijk zijn echter vier donkere, een weinig lichter dan de grond gevulde middenringen op de dwarsaders.

Het achterlijf is op bovenzijde als de vleugels gekleurd en heeft op den laatsten ring eene grijze vlek.

Op de onderzijde der vleugels is de grondkleur iets lichter en helderder dan boven, de donkere randbestuiving sterker maar minder gelijkmatig; de teekening dikker maar nog minder zamenhangend.

Pooten, buik en borst grijsgeel met enkele donkere schubben.

West-Java, Buitenzorg, G. J. Oudemans. Een mannetje ving Mr. Piepers ook op Saleijer, bij Celebes. Het is op de bovenzijde iets zwaarder en vlekziger geteekend dan de Javaansche exem-

plaren doch wat afgevlogen, weshalve de vermelding in der tijd (zie Tijds. v. Ent. 23 p. 198 enz., 27 p. 35 enz.) achterwege bleef.

Blepharomastix Eborinalis m. nov. spec. ¹⁾

Een gaaf en frisch paar, de man 22, het wijfje 19 mm. vlugt.

Deze soort komt in lichaamsbouw, kleur en teekening zeer overeen met de door mij in deel 18 van het Tijdschrift voor Entomologie beschreven *Cindaphia Impuralis*, die aldaar ook is afgebeeld op pl. 14 fig. 10 (een weinig te grijs). Ik plaatste die soort toenmaals in het genus *Cindaphia* Lederer, hoewel ik het verschil in de pooten niet over het hoofd zag. Latere vergelijkingen hebben mij echter nog andere verschilpunten met *Cindaphia Bicoloralis* Guen. (*Inceusalis* Led., *Aniculis* Berg.) doen ontdekken en grootere overeenkomst met de soorten van het genus *Blepharomastix*, o. a. met *Ranalis* Guen., die ik later van Zeller ontving, en ik geloof dus dat *Impuralis* beter in het laatstgenoemde genus wordt geplaatst. Intusschen moet ik opmerken, dat ader 10 der voorvleugels, die bij *Ranalis* en *Vestulialis* Snell. naast den steel van 8 en 9 ontspringt, bij *Impuralis*, en ook bij *Eborinalis* uit dien steel komt, en dat de sprietleden naar het eind van den schaft toe, iets gekerfd zijn. Liever echter dan weder een nieuw genus te scheppen, vorm ik voor deze beide soorten, en voor *Cirrosalis* Felder en Rog., Nov. pl. 135 fig. 37 ♂, die geene *Botys* is, eene afdeeling B van *Blepharomastix* Lederer, de typische soorten. met ongesteelde ader 10, in A plaatsende. Bij *Eborinalis* zijn de lipvoelers half wit en graauwbruin, de bijpalpen graauwbruin. De bij den ♂ lang bewimperde sprieten, de kop en de hovenzijde van thorax, achterlijf en vleugels, zijn beenkleurig, bijna zooals bij *Ranalis*, minder wit dan bij *Impuralis*. Voorrand der voorvleugels even smal donker als bij *Ranalis*, ook de dwarslijnen als daar, maar de beide middenvlekken niet licht, donker gerand, maar, evenals bij *Impuralis*, uit eene donkere stip en zulk een streepje op de dwarsader bestaande. Vóór de donkere franjelijn

¹⁾ De afbeelding dezer soort wordt bij een volgend stukje geleverd.

loopt eene rij donkere streepjes. Deze rij ontbreekt bij de twee genoemde soorten. Franje ongeveer als de vleugel, met eene flauwe donkere deelingslijn over de wortelhelft.

Onderzijde der vleugels als boven, iets bleeker. Pooten beenkleurig, het voorste paar aan de buitenzijde een weinig graauw bestoven.

Chiriqui: Ribbe (♂) — Columbia: Baron von Nolcken, tweede reis (♀). In mijne collectie.

Blepharomastix Obscuralis m. nov. spec.

Drie mannen van $18\frac{1}{2}$ —19 mm. vlugt.

Evenals bij *Bl. Eborinalis* en *Impuralis*, zijn ook hier de aderen 8—10 der voorvleugels gesteeld en de sprieten van den man, (het wijfje ken ik niet) lang bewimperd, inderdaad nog iets langer dan bij de genoemde soorten. Zij zijn overigens geheel draadvormig, bruingeel gekleurd. Lipvoelers half wit en zwartgrijs. Zuigerwortel wit. Kop, thorax en de bovenzijde van de vleugels en het achterlijf die denzelfden vorm hebben als bij de andere soorten, zijn zeer donker, effen potloodkleurig grijs. De teekening der vleugels is nog iets donkerder dan de grond, maar zeer onduidelijk. Zij bestaat op de voorvleugels uit eene regte dwarslijn op een vierde, uit eene stip in de middencel en een streepje op de dwarsader benevens uit eene tweede dwarslijn. Van deze loopt het eerste gedeelte, op dezelfde wijze als bij de verwante soorten, bijna regt van den voorrand naar den binnenrand, dien zij bijna bereikt. Het midden-gedeelte is bijna uitgewischt, en het derde deel, dat uit het middenstreepje op de dwarsader schijnt te komen en weder duidelijk is, vrij regt en ongegolfd van ader 2 naar den binnenrand. Achtervleugels met eene booglijn die veel overeenkomst heeft met de tweede lijn der voorvleugels. Franjelij ook bijna zwart, maar zeer onduidelijk. Franje als de vleugels.

De onderzijde is lichter grijs dan boven, met dezelfde, hier duidelijker teekening.

Door de donkere kleur is deze soort van al de overige beschrevene zeer goed te onderscheiden, behalve van *Ochreocapitalis*, waarover zie lager.

Panama: Chiriqui, Ribbe Van Dr. Staudinger ontvangen en in mijne collectie.

Blepharomastix Ochreocapitalis Ragonot, Ann. Soc. Ent. de France 1894 p. 165.

Bij deze, als eene *Botys* door Ragonot beschreven soort, zijn de aderen 8—10 der voorvleugels gesteed. Zij kan dus geene *Botys*, Lederer, zijn en, daar de vleugelvorm en het lange, dunne achterlijf vrij wel met de soorten van *Blepharomastix* overeenkomen, kan zij gevoegelijk in afdeeling B van dat genus worden geplaatst. De vorm der lipvoelers vrij wel dezelfde als daar, de mannelijke sprieten zijn draadvormig, zeer kort bewimperd. Overigens is zij in kleur het naast verwant aan de hierboven beschreven *Obscuralis*, maar nog donkerder, met nog flauwer teekening, okergele kop en witte franje.

Van deze soort ontving ik van Dr. Staudinger twee mannen, maar bezat van haar sedert lang een, mede mannelijk, exemplaar, dat door Baron von Hedemann was gevangen, ook aan den Amoer, den 14 Augustus.

Cometura Leuculalis m. nov. spec. Pl. 4 fig. 8 ♂.

Een man van 23 mm. vlugt.

De heer Meyrick heeft in de Trans. Ent. Soc. of London 1886 p. 226 een Australisch Pyraliden-genus *Cometura* beschreven. Dit schijnt mij toe, na verwant te zijn aan *Psara* Snellen. Tijds. v. Ent. 18 (1874—75) p. 239 (met *Pallicaudalis* n. s., van Columbie, Z.-Amerika), waarbij later nog is gekomen *Selenialis* Snell., Tijds. 38 (1895) p. 446 pl. 6 fig. 5 van Java, maar ook aan het genus *Perinephele*, met de eenige europeesche soort *Lancealis* W. V. Bij alle drie zijn de vleugels vrij smal en heeft het lange mannelijke achterlijf mede eene lange, lichte staartpluim die uitgebreid kan worden. *Perinephele* is door de snuitvormige lipvoelers onderscheiden van de beide andere genera, waar zij opgericht en gebogen zijn, bij *Psara* komt ader 10 der voorvleugels uit den voorrand der middencel, bij *Cometura* uit den steel van 8 en 9.

Van het genus *Cometura* beschreef de heer Meyrick t. a. p. ééne soort, *Picrogramma* s., van de Fidji-eilanden. Eene tweede leerde ik kennen van de Loyalty-eilanden, door wijlen Ragonot. Zij onderscheidt zich door de kalkwitte grondkleur der vleugels dadelijk van de genoemde soort, waar de kleur als licht okergeel wordt beschreven. Ook moet daar de tweede dwarslijn scherp getand zijn, wat zij bij *Leuculalis* niet is. Lipvoelers zwartgrijs, geheel onderaan wit. Sprieten bruingeel, iets gekarteld. Bovenzijde vanlijf en vleugels kalkwit, iets glanzig, de thorax vooraan zwartgrijs, ook de smal wit gerande drie laatste achterlijfsringen; de lange staartpluim is geheel wit. Op de vleugels zijn de voor- en achterrands der voorvleugels, de achterrands der achtervleugels, twee ongetande dwarslijnen en twee middenvlekken der voorvleugels zoo mede eene vrij dikke booglijn der achtervleugels en een rond vlekje boven hunnen staartheek zwartgrijs. Eerste dwarslijn der voorvleugels flauw, tweede dik, regtstandig, in het midden met eene bogt, langs ader 2 niet, zooals dikwijls bij de *Pyaliden*, naar binnen tredend. Zwartgrijze voorrand naar binnen iets vervloeid, de middenvlekken daarvan niet scherp gescheiden, de eerste rond, de tweede langwerpig. Donkere achterrands der voor- en achtervleugels bovenaan breeder, de booglijn der laatsten iets voorbij het midden, iets gegolfd, ongetand, den staartheek niet duidelijk bereikende. Onderzijde der vleugels als boven maar flauwer geteekend, doch het vlekje boven den staartheek der achtervleugels ontbrekende. Franje onvolledig, grijsachtig. Pooten bijna geheel wit, alleen de voorscheneen iets grijsachtig.

Het vaderland dezer soort, waarvan ik een ♂ bezit, is boven opgegeven.

Ik wil hier ook nog opmerken dat het genus *Decticogaster* Snellen, Tijds. v. Ent. 23 p. 230, niet met het genus *Tatobotys* Butler, Hampson, Moths of India IV p. 224, vereenigd kan worden. Beide genera zijn wel verwant maar bij de beide seksen van *Decticogaster Zonulalis* Snellen, zijn de aderen 2 en 3 der voorvleugels gesteld, bij *Tatobotys Japanalis* Hampson ver gescheiden. Dit reeds komt mij voor voldoende te zijn om beide genera te laten bestaan.

Platamonia Medinalis m. nov. sp. Pl. 4 fig. 9, 10, 11.

Twee paren, de mannen van 25 en 28, de wijfjes van 24 en 26 mm. vlugt

Deze soort is na verwant aan *Plat. Ampliatulis* Led., Beitrag p. 136 pl. 16 fig. 6, maar kleiner en minder breedvleugelig. Verder onderscheidt zij zich door sterk verdonkerden wortel der voorvleugels en door veel duidelijker uitgedrukte middenteekens op deze. Bij *Ampliatulis* is ook wel vóór het donkere streepje op de dwarsader nog eene donkere stip aanwezig maar zij is zeer fijn en wordt door de ook daar donkere voorrandsbestuiving verduisterd.

De zeer korte, stompe lipvoelers zijn naauwelijks langer dan de kop, tweekleurig, wit en bruin (pl. 4 fig. 10), de bijpalpen dun, draadvormig, de sprieten reiken bij den ♂ tot over drie vierden van den voorrand der voorvleugels, zooals bij *Ampliatulis* en zijn dus bij het genus *Platamonia* wel wat langer dan gewoonlijk ($\frac{2}{3}$ der voorvleugels); bij het ♀ zijn zij wat korter en bij beide seksen iets gekarteld. Kop en thorax zijn paarsbruin, ook de wortel der voorvleugels, zoomede hun voorrand tot twee derden, binnenwaarts vervloeid. Langs den binnenrand zijn zij verder oliegeel, gelijk bij *Ampliatulis*, evenzoo de wortelhelft der achtervleugels. Het overige der vleugels is bruingrijs en hunne geheele bovenzijde eenigszins glanzig. Dwarslijnen der voor- en achtervleugels dikker dan bij *Ampliatulis*, overigens het beloop als daar, de voorvleugels ook nog met twee duidelijke middenteekens, de achtervleugels met één donker streepje op de dwarsader. Franjelijn bruingrijs, ook over den wortel der op de voorvleugels bruingrijze, op het achterpaar witgepunte franje zulk eene lijn. Op de onderzijde zijn de vleugels doffer, de teekening als boven aangelegd, minder duidelijk. Achterlijf donkerder bruingeel dan de vleugelwortels, bij den ♂ zijn de beide laatste ringen en de staartpluim zwart en wit geteekend (fig. 11), bij het ♀ alleen het voorlaatste lid. Pooten dun, bruingeel, de voorscheenen met eene zwarte stip.

Platamonia Ptochura Meyr. Frans. Ent. Soc. of London, 1894 p. 468, naar één ♂ van 23 mm., van Poeloe Laut beschreven, is stellig verwant, maar de auteur zegt duidelijk dat het achterlijf

niet met wit is geteekend. Daar de beschrijving niet door eene afbeelding is toegelicht, zal ik mij van verdere beschouwingen onthouden. *Platamonia?* *Stenosoma* Felder en Rog., behoort niet hier en is door den heer Meyrick in zijn genus *Dracaenura* geplaatst.

Medinalis komt op Celebes voor en is door mij naar een paar in onze collectie en naar een paar in de collectie van het Pommerseche Museum te Stettin beschreven.

Entephria Tabidialis m. nov. sp. Pl. 4 fig. 12, 13.

Drie mannen van 19—22 mm.

Om niet weder een nieuw genus te vormen, huisvest ik deze soort in het genus *Entephria* Lederer, Beitrag p. 137, waarmede althans (naar de beschrijving), de lipvoelers en bijpalpen vrij wel overeenkomen; de draadvormige sprieten zijn echter slechts kort bewimperd en in aanleg van teekening, zoomede in den vorm der staartpluim, komt de vlinder meer overeen met *Heterocnephys Strangulalis* Snell. Tijds. 23 p. 224; 27 p. 35 pl. 3 fig. 1, 1a en *Reniferalis* Snell., Trans. Ent. Soc. of London 1890 p. 616. De vorm der lipvoelers is echter bij die twee soorten geheel anders. (Op de aangehaalde afbeelding in het Tijdschrift zijn zij nog te smal en te spits voorgesteld). Lipvoelers smal, zoo breed als de helft der oogen, glad beschubd, gebogen, het eindlid duidelijk, veel korter dan de helft van lid 2; zij zijn overigens wit, zwartgrijs geteekend. Bijpalpen dun, draadvormig. Sprieten bruingeel, draadvormig, kort en gelijkmatig bewimperd. Bijooogen aanwezig. Thorax onzuiver wit, donkergrijs gevlekt. Bovenzijde der vleugels onzuiver geelachtig wit, een breede achterrandsrand en de dikke donkere teekening bruinachtig zwartgrijs. De laatste is als volgt: Op de voorvleugels ziet men bij den wortel eerst eene stip en dan eene gebogen dwarslijn met twee stompe tanden, op een vijfde eene eenvoudig gebogene tweede; derde dwarslijn (of de gewone tweede) zeer onduidelijk in haar beloop daar zij in het midden ineenvloeit met den donkeren achterrandsrand, onder den wortel van ader 2 met de groote, onregelmatige, tweemaal, eens of in het geheel niet licht gekernde groote donkere middenvlek, terwijl zij aan den

binnenrand vervloeit in eene vlek, die cel 4a van het middenveld geheel, ook tot aan de eerste dwarslijn, beslaat. Eerste middenveld eene ronde, bij één stuk $\frac{1}{2}$ met de eerste dwarslijn ineengevloede stip. De donkere achterrand heeft aan den voorrand een halvemaanvormig geelwit streepje der grondkleur en in den staarthoek bij twee exemplaren een geelwit vlekje, bij het derde aldaar geen. Achtervleugels met eene ringvormige donkere middenveld en eene dikke, rechte lijn daaruit naar den binnenrand, even boven den staarthoek uitkomende. Booglijn bijna geheel met den donkeren achterrand ineengevloeid; achter haar begin een geelwit vlekje aan den voorrand, in de cellen 2—4, op den achterrand, een grooter. Franjelijfijn fijn, geelwit; franje met eene bruingrijze, sterk vervloede lijn over den wortel, zoodat men hare geelwitte kleur naauwelijks ziet. Onderzijde der vleugels bleeker en valer, overigens als boven. Achterlijfsrug aan den wortel wit met grijze vlekjes, vervolgens bruinachtig, de laatste ring en staartpluim zwartgrijs, vrij helderwit geteekend. Pooten wit, de voorscheenen met eene grijze vlek.

Java; Tegal, Kemanglen. Lucassen.

Chobera Moore. Descr. of new Indian Lep. Ins. pt. III, p. 219 (1888).

De vreemd gevormde Pyralide, voor welke Moore het bovengenoemde nieuwe genus vormt, herinnert eenigszins aan de genera *Bradina* Lederer, *Ercta* Lederer en *Epherema* Snellen (Tijds. v. Ent. 35 (1892) p. 170 en 172). Ik plaats het genus naast *Epherema* omdat de voorrand der achtervleugels, hoewel flauw, toch eveneens iets uitgesneden is. De binnenrand van de middencel der achtervleugels is op de bovenzijde onbehaard en de zuiger duidelijk, terwijl ader 7 der voorvleugels uit de dwarsader komt.

Lipvoelers anderhalf maal zoo lang als de kop, snuitvormig, iets hangend, spits. Zij zijn tweekleurig, onderaan wit, verder licht leembruin. Bijpalpen draadvormig. Voorhoofd bijna vlak. Bij-oogen aanwezig. Sprieten goed twee derden zoo lang als de voorvleugels, draadvormig, ook bij den ♂ bijna naakt. Thorax kort, gedrongen.

Vleugels afwijkend van vorm, de voorvleugels lang, smal, spits, mesvormig, de achtervleugels ongeveer tweemaal zoo breed, korter en meer driekant, met iets uitgesneden voorrand, breede, stompe punt, onder het midden duidelijk ingetrokken achterrand en vrij lange franje.

Voorvleugels met 12 aderen; het sprankje onder den wortel van ader 1 loopt ongeveer evenwijdig met deze ader; middencel tegen den wortel vrij smal, maar niet korter dan gewoonlijk, ader 2 uit ruim twee derden van haren binnenrand, 3 voor, 4 uit, 5 duidelijk boven haren staarthoek ontspringende; 6 uit twee derden der dwarsader, 7 uit hare spits, aan den wortel weinig gebogen, 8—10 gesteld, 11 vrij in den voorrand. In de achtervleugels is de middencel kort, zelfs haar vrij sterk uitgerekte staarthoek komt nog niet tot de helft van den vleugel, de voorrand nog niet tot een vierde; de ader 3—5 ontspringen dicht opeen, doch gescheiden, 6 wel is waar uit één punt met den steel van 7—8 doch die steel verwijderd zich dadelijk door eene bogt van haar.

Achterlijf tweemaal zoo lang als de achtervleugels, dun maar normaal gevormd, ook de mannelijke staartpluim. Pooten lang, doch vrij krachtig, glad beschubd, overigens gewoon gevormd; van de sporen de binnenste kort, de buitenste lang.

De eenige soort die de auteur tot *Chobera* brengt, is:

Pallida Moore, l. c. p. 220 (1888). Pl. 4 fig. 14 (♂).

Crocidophora Pallida Hampson, Moths of India IV p. 388 (1896).

Een paar, 30—31 mm.

De kleur der palpen — wit en leembruin — is reeds boven vermeld. Kop en halskraag zijn iets lichter leembruin, evenzoo de thoraxrug wiens kleur naar achteren in leemkleurig graauwgeel overgaat. Vleugels op de bovenzijde graauwgeel, glanzig, de voorvleugels aan den wortel iets bruiner, ook langs den voorrand een weinig, de punt wat graauwer, ook die der tegen den staarthoek duidelijk bleekere achtervleugels. Teekening ontbreekt, met uitzondering van twee flaauwe donkere stippen der voorvleugels op de

plaats der gewone vlekken. Franjelijn uiterst fijn donker geteekend, de vrij breede franje zonder teekening.

Onderzijde der vleugels bleeker dan boven, even glanzig en ongeteekend.

Borst en pooten bruinwit, de buitenzijde der laatsten iets graauwer.

Achterlijf op den rug als de bovenzijde der achtervleugels gekleurd, op den buik bruinwit.

Java, Tegal; Lucassen (♂, 31 mm.) — Sumatra, Deli; Pomersche Museum te Stettin (♀). Zij komt ook in Indië voor.

Bovenstaande beschrijving dezer soort, die ik voor onbeschreven hield, en ook als *Caltralis* Snell. i. litt. had benoemd, was gereed, toen het, door eene mededeeling van den heer Hering te Stettin, bleek, dat zij de *Chobera Pallida* van Moore is. Toch vind ik het beter mijne beschrijving niet terug te houden, daar zij die van den auteur nog hier en daar aanvult en ik bovendien eene afbeelding kan geven.

Hampson maakt in zijn werk geen gewag van den generieken naam *Chobera* Moore; men zal hem dus aldaar te vergeefs zoeken.

Crossophora? Microthyralis m. nov. spec. ¹⁾.

Twee mannen van 35 en 36, een wijfje van 27 mm. vlugt.

Möschler heeft in de Abhandl. der Senckenb. naturf. Ges. 1890 p. 308 een nieuw genus der Pyraliden beschreven, onder den naam van *Crossophora*. Het is na aan *Ceratoclasia* verwant maar onderscheidt zich door de gelijkmatig bewimperde sprieten, zonder langere baren daar tusschen. Verder hebben de achterscheenen op de bovenzijde eene langere beharing en zijn ook iets onregelmatig gevormd. Men zou er nog kunnen bijvoegen dat de vlinder slanker is gebouwd dan *Cer. Delimitalis* Guen., Led, maar toch komt het mij voor dat men *Cross. Miscellalis* Möschler wel zonder al te grooten dwang als eene wat afwijkende *Ceratoclasia* had kunnen beschouwen. Reeds mijne *Cer. Tenebralis* (Tijds. 18 p. 246), is niet geheel normaal. *Rooalis* id. p. 247 nog meer wat minder en

¹⁾ De afbeelding dezer soort wordt bij een volgend stukje geleverd.

helt in teekening wat tot *Miscellalis* over. Zoo vormt alles een, zij het dan ook niet zeer homogeen geheel. Anders zou men van die drie soorten soorten drie verschillende genera moeten vormen. Dit ware overdreven, doch tot zulke uitersten leidt somtijds het vestigen van genera op kenmerken, slechts aan eene sekse eigen.

De thans te beschrijven soort, hoewel hare verwantschap met *Crossophora* klaarblijkelijk is, onderscheidt zich weder door nog kortere bijpalpen, eenigszins driekant eindlid der opgerigte, even lange lipvoelers, dunnere, op een derde wel eenigszins gebogen maar aan de bovenzijde niet uitgesneden, ook gelijkmatig bewimpelde sprieten en normale pooten. Toch plaats ik haar liever voorloopig in *Crossophora* dan weder een nieuw genus te «scheppen».

De palpen (lipvoelers) zijn niet langer dan de kop, gebogen, lid 2 boven aan wat verbreed en daar ongeveer als de helft van de doorsnede der oogen. Sprieten boven beschreven, van gewone lengte; de wortel is «knollig» verdikt. Bijooogen aanwezig, ook de zuiger. Voorhoofd een weinig rond uitpuilend. Thorax gewoon; achterlijf nog wat slanker dan bij *Miscellalis* en, evenals daar, een weinig langer dan bij *Ceratoclasia Delimitalis* en *Tenebralis*. Vleugelvorm als bij *Miscellalis*. De palpen zijn geheel onderaan wit maar overigens zijn zij, evenals kop, sprieten, thorax, achterlijfsrug en bovenzijde der vleugels met franje donker zwartbruin met flauw paarsen glans. Wat teekening betreft, zoo ziet men daarvan niets dan op de voorvleugels eene ronde doorschijnende witte stip op een derde der middencel, eene dubbele op de dwarsader en eene of twee daar onder, juist aan den wortel der cellen 3 en 4. De achtervleugels zijn tegen den wortel wat valer en grijzer; zij hebben ook twee witte stippen op hunne dwarsader en twee aan den wortel der cellen 3 en 4, maar minder scherp. Verder ziet men nog eene niet scherp begrensde doorschijnende plek in het midden der cellen 6 en 7. De onderzijde der vleugels is vaal, iets paarsglanzig graauwbruin, met dezelfde teekening als boven, die van het lijf wit; ook de pooten zijn ten deele witachtig, overigens graauwbruin.

De bovenstaande beschrijving geldt voor den man. Het wijfje,

waarvan ik een exemplaar zag, is kleiner, breed- en kortvleugeliger en heeft ook een dikker en korter achterlijf. De sprieten zijn regelmatig gevormd. Op de voorvleugels ziet men, wat verder buitenwaarts dan bij den man, in de cellen 2, 3 en 4 drie doorschijnend witte, buitenwaarts donker gerande stippen. Achtervleugels met een kort, drietandig donker lijntje op de aderen 2—4.

Twee mannen, van Peru (Chanchamayo), ontving ik van Dr. Staudinger en een wijfje, uit Brazilië, bevindt zich in de collectie van het Pommersche Museum te Stettin.

Van *Crossophora Miscellalis* Möschler ontving ik van den auteur een ♂ van Jamaica, een tweede ving Baron von Nolcken op zijne tweede reis in Columbie en ik zag ook een exemplaar uit Paraguay.

Carthade m. nov. gen.

Dit nieuwe genus bezit een kenmerk, dat bij de Pyraliden — in het bijzonder bij de Botyden (ongeveer de genera 49—180 van Lederer 1 omvattende, — slechts zeer weinig wordt aangetroffen. De mannelijke sprieten zijn namelijk duidelijk gebaard. In Lederer's Analytische tabel der Pyraliden-genera komt het nieuwe genus in afdeling 92, naast *Merocena*, Led., waarvan het zich onderscheidt door alleen verdikten, niet uitgesneden sprietwortel en door dat de sprieten tot drie vijfden dubbel, niet slechts tot twee vijfden en enkelvoudig gebaard zijn. Andere genera waarmede men *Carthade* zou moeten vergelijken ken ik niet. De plaats komt mij voor te zijn bij *Ceratoclasia* Led. en *Strepsimela* Meyrick (Trans. Ent. Soc. of London 1886 p. 249).

Sprieten niet veel langer dan drie vijfden der voorvleugels, het ongebaarde gedeelte iets gekerfd, de wortel verdikt. Lipvoelers anderhalfmaal zoo lang als de kop, regtuilstekend maar smal en iets stomp. Bijpalpen lang, tegen het eind iets verdikt. Bijvoegen en zuiger aanwezig. Voorhoofd afgerond.

Vleugelvorm zonder bijzonderheden, de gewone van Botys en het gewoon gevormde achterlijf twee vijfden langer dan de achtervleugels. Bijzondere kenmerken bezitten de vleugels ook niet en de zeer onduidelijke teekening is de gewone van Botys (twee dwars-

lijnen en twee middenteekens der voor-, ééne dwarslijn der achtervleugels).

Aderstelsel als bij *Botys*, 3—5 der voorvleugels ongesteeld, 8—9 gesteeld, 10 en 11 vrij. In de achtervleugels 3—5 ook ongesteeld, 7 met 8 verbonden.

Pooten gewoon gevormd en gespoord.

De soort die ik tot dit genus breng is:

***Carthade Caecalis* m. ¹⁾**

Een man van 19 mm. vlugt.

Lipvoelers van onderen wit, overigens zwart. Bijpalpen zwart. Voorhoofd met eene witte vlek. Sprieten bruingrijs, de wortel aan de voorzijde en de spits van den schaft wit. Schedel en bovenzijde van lijf en vleugels zeer donker grijs, met weinig glans.

Teekening der vleugels onduidelijk, weinig donkerder dan de grond, vooral de eerste dwarslijn. Tweede dwarslijn dik, stomphoekig, ongegolfd, evenzoo de dwarslijn der achtervleugels. Middenteekens (twee der voor-, een der achtervleugels) uit vrij dikke, vaalzwarte stippen bestaande. Franje donkergrijs met vuilwitte spits.

Onderzijde der vleugels bruingrijs, met paarsen glans, de voorrand der achtervleugels tot over de helft wit, ook de achterrand bij den staarthoek een weinig, zoomede de wortel en binnenrand der voorvleugels. Men ziet eene flauwe, donkere booglijn. Franje onzuiver wit.

Borst, buik en pooten grootendeels wit.

Zuid-Amerika, Columbie. Dr. Petersen. In mijne collectie.

***Cindaphia Bicoloralis* Guen. (*Incensalis* Led.).**

Volgens Lederer, *Beitrag* etc. (Wien, Ent. Monats. VII p. 146), is bij het genus *Cindaphia* ader 10 der voorvleugels met 8 en 9 gesteeld. Dit is onjuist, ader 10 ontspringt uit de spits der middencel, *naast* den steel van 8 en 9. Daardoor komt het genus in een andere afdeeling van zijne Analytische tabel der genera, namelijk in 122, naast *Botys*, waarvan het zich, in de afdeeling A, a, α

¹⁾ De afbeelding dezer soort wordt bij een volgend stukje geleverd.

eigenlijk hoofdzakelijk doorgaande slechts onderscheidt door den bogtigen achterrand der achtervleugels. Vooral wat betreft den vorm der lipvoelers, is het na verwant aan *Bot. Illectalis* Moore, *Allofimbrialis* Snell. (niet dezelfde als *Illectalis*) en *Coenostolalis* Snell. (bij deze is ook de achterrand der achtervleugels fijn maar duidelijk gegolfd). De verwantschap met *Botys* is dus vrij naauw, toch wensch ik *Cindaphia* te behouden.

Dat Lederer's eenige soort (*Incensalis*), de *Asopia Bicoloralis* van Guenée, Delt. et Pyr. p. 205 (niet 202) is, werd door Dr. Berg, An. de la Soc. Cientif. Argent. XV p. 169 reeds voldoende aangetoond. Ook Berg's *Botys Amiculis* Stett. Ent. Zeit. 37 p. 343 (1876) behoort volgens hem hier. Verwant is ook (generiek) *Tetraconu Amathealis* Meyrick, Trans. Ent. Soc. of London 1884 p. 307, uit Australie. Daar ik echter van deze soort slechts een niet geheel gaaf exemplaar bezit, wensch ik mij over haar niet verder uit te laten.

Bicoloralis Guenée ken ik tot dusverre alleen uit Noord- en Zuid-Amerika.

Leucinodes Bilinealis n. nov. spec. Pl. 4 fig. 15.

Een man van 22 mm. vlugt.

Hoewel de lipvoelers bij deze en de volgende *L. Unilinealis* merkbaar korter zijn dan bij *L. Elegantalis* Guenée, is dit, m. i., geene voldoende reden om haar niet in het genus *Leucinodes* te plaatsen. Zij zijn eigenlijk van den zeldten vorm, regtuitstekend, ook zijn vleugelvorm en aderstelsel eveneens en dan moet ik vermelden, dat de lipvoelers bij den man van *Elegantalis* korter zijn dan bij het wijfje. Van meer belang komt mij voor te zijn, dat het voorhoofd, dat bij *Elegantalis* (en ook bij *Orbonalis* Guenée) eenigszins stomp uitsteekt, bij mijne beide nieuwe soorten geheel vlak is. Ik wil hier nog aanteekenen dat bij de afbeelding, die Hampson in zijne *Moths of India* IV p. 370 fig. 198 van *Orbonalis* geeft, de vleugelvorm niet geheel juist is voorgesteld en de palpen te veel opgerigt en gebogen. Zij zijn overigens ook bij die soort korter dan bij *Elegantalis*.

Lipvoelers bij *Bilinealis* de helft langer dan de kop. Voorhoofd, als boven gezegd, geheel afgerond. Sprieten draadvormig. Voorvleugels met duidelijke punt en in het midden hoekigen achterrand; ook de achterrand der achtervleugels is in het midden stomphoekig. Kop en thorax wit, de laatste in het midden bruin. Grond der voorvleugels ook wit, bij hunnen wortel eene schuine roestbruine dwarslijn, op een derde eene regtstandige graauwbruine. Dan volgt, iets voorbij de helft, een eenigszins onregelmatige roestbruine dwarsband met eene zwartbruine vlek aan de wortelzijde, op den binnenrand. Uit den dwarsband, iets boven het midden, loopen twee evenwijdige, horizontale, duidelijk gescheiden roestbruine lijnen naar den achterrand. Van de vleugelpunt tot aan het eind der onderste lijn is deze bruin. Achtervleugels grootendeels roestbruin, alleen de achterrand is smal wit, behalve aan den staarthoek, ook de wortel een weinig en het roestbruin donkerder geteekend.

Achterlijf graauwbruin met witte punt.

Celebes. — Pommersches Museum te Stettin.

Leucinodes Unilinealis m. nov. sp.

Een man van 21 mm. vlugt.

Deze soort is zeer na aan de voorgaande verwant, de lipvoelers zijn niet langer, de sprieten geheel naakt en de vleugelvorm bijna eveneens. De achtervleugels zijn namelijk aan den staarthoek meer afgerond dan bij *Bilinealis*.

Verder is de voorvleugelwortel slechts met ééne loodregte donkere dwarslijn geteekend, daar de eerste, schuine ontbreekt. De wolkige, roestbruine dwarsband heeft niet aan de wortelzijde, op den binnenrand, eene zwartbruine vlek, maar buitenwaarts, in den staarthoek en hij reikt ook in het midden, met eene ronde bogt, veel verder wortelwaarts. De twee bruine langslijnen die van dien band uit naar den achterrand loopen, zijn niet geheel evenwijdig, daar de bovenste, aan den wortel breedere, iets schuin naar beneden loopt; ook zijn zij niet duidelijk gescheiden en zwartbruin gerand. Op de achtervleugels is de wortel tot een vijfde der

vleugellengte wit met een graanwbruin dwarslijntje, maar het roest-bruine veld strekt zich, behalve aan de vleugelpunt, *tot* aan den achterrand uit en is, vóór dezen, in de cellen 4e tot 5, met 5, bij *Bilinealis* ontbrekende fijne zwarte stippen geteekend.

De naauwe verwantschap van deze en de voorgaande soort, maakt eene afbeelding overbodig.

Java. Batavia. Mr. Piepers.

VERKLARING DER AFBEELDINGEN.

PLAAT 3.

Fig.	1, 2.	Elosita Fuscociliaris Snell.
»	3, 4.	Orobena Lygialis Snell.
»	5.	Crocidophora Extenualis Snell.
»	6.	Calamochrous Simplicialis Snell.
»	7.	Filodes Decoloralis Snell.
»	8, 9, 10.	Hoplisa Soricalis Snell.
»	11, 12.	Deanolis Sublimbalis Snell.
»	13.	Glyphodes Proximalis Snell.

PLAAT 4.

Fig.	1.	Glyphodes Substolalis Snell.
»	2, 3.	Heterocnephes Incisalis Snell.
»	4, 5.	Steniodes Costipunctalis Snell.
»	6, 7.	Eustenia Acuminatalis Snell.
»	8.	Cometura Leuculalis Snell.
»	9, 10, 11.	Platamonia Medinalis Snell.
»	12, 13.	Entephria Tabidialis Snell.
»	14.	Chobera Pallida Moore.
»	15.	Leucinodes Bilinealis Snell.